

25.11.2009

B7-0168/2009 }
B7-0169/2009 }
B7-0170/2009 }
B7-0171/2009 }
B7-0172/2009 } RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artikel 110.4 i arbetsordningen

som ersätter resolutionsförslagen från följande grupper:

ECR (B7-0168/2009)
S&D (B7-0169/2009)
PPE (B7-0170/2009)
ALDE (B7-0171/2009)
Verts/ALE (B7-0172/2009)

om FAO-toppmötet och tryggad livsmedelsförsörjning

Mairead McGuinness, Filip Kaczmarek

för PPE-gruppen

**Thijs Berman, Véronique De Keyser, Luis Manuel Capoulas Santos,
Ricardo Cortés Lastra**

för S&D-gruppen

Charles Goerens, Louis Michel, Marielle De Sarnez, George Lyon
för ALDE-gruppen

Martin Häusling, José Bové

för Verts/ALE-gruppen

James Nicholson

för ECR-gruppen

RC\797596SV.doc

PE432.784v01-00}
PE432.785v01-00}
PE432.786v01-00}
PE432.787v01-00}
PE432.788v01-00} RC1

Europaparlamentets resolution om FAO-toppmötet och tryggad livsmedelsförsörjning

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 33 i EG-fördraget,
- med beaktande av sina resolutioner av den 25 oktober 2007 om stigande priser på livsmedel¹ och av den 22 maj 2008 om stigande livsmedelspriser i EU och i utvecklingsländerna²,
- med beaktande av sin resolution av den 29 november 2007 om vidareutveckling av Afrikas jordbruk – förslag till jordbruksutveckling och livsmedelssäkerhet i Afrika³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förslag till förordning om inrättande av en snabbinsatsmekanism för att hantera de kraftigt stigande livsmedelspriserna i utvecklingsländerna (KOM(2008)0450),
- med beaktande av betänkandet om den gemensamma jordbrukspolitiken och den globala livsmedelstryggheten (McGuinness-betänkandet) (2008/2153(INI)),
- med beaktande av jordbruksprognosen ”Agricultural Outlook 2008–2017”, utgiven av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD),
- med beaktande av rekommendationerna från den internationella utvärderingen av den roll som vetenskap i jordbruket och teknik för utveckling (IAASTD) spelar,
- med beaktande av resultatet av den så kallade hälsokontrollen av den gemensamma jordbrukspolitiken,
- med beaktande av Parisförklaringen om biståndseffektivitet,
- med beaktande av slutsatserna och förklaringen från världstoppmötet om tryggad livsmedelsförsörjning som hölls i Rom den 16–18 november 2009,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Europeiska unionen är världens största givare av utvecklingsbistånd och humanitärt bistånd. På internationell nivå har den andel av det offentliga utvecklingsbiståndet som anslås till jordbruket, framför allt av EU, dock minskat stadigt sedan 1980-talet, och mellan 1980 och 2006 sjönk stödet från 17 procent till 3,8 procent. Mot bakgrund av det höga trycket på naturresurserna förväntas den globala efterfrågan på livsmedel fördubblas fram till 2050, och den globala livsmedelsproduktionen måste således öka.

¹ EUT C 263 E, 16.10.2008, s. 621.

² Antagna texter, P6_TA(2008)0229.

³ Antagna texter, P6_TA(2007)0577.

- B. Den slutgiltiga förklaringen från världstoppmötet om tryggad livsmedelsförsörjning 2009 innehåller varken en tillräcklig analys av orsakerna till misslyckandet med att utrota hungern eller konkreta förslag för hur kampen mot hungersnöd ska intensifieras. Enligt FAO skulle det räcka att investera 30 miljarder euro per år för att trygga livsmedelsförsörjningen för världens befolkning, som 2050 kommer att uppgå till 9 miljarder.
- C. EU är alltså en betydande livsmedelsproducent, men också en stor importör av jordbruksprodukter, eftersom unionen är långt ifrån självförsörjande för många basjordbruksprodukter. De stigande foderpriserna medför ökade produktionskostnader, vilket riskerar att minska produktionen av animalieprodukter.
- D. Dramatiska fluktuationer i råvarupriserna kan bli ett allt tydligare och vanligare kännetecken för den globala marknaden. Högre livsmedelspriser betyder dock inte automatiskt högre jordbruksinkomster, framför allt på grund av den hastighet med vilken jordbrukets insatskostnader ökar och den allt större skillnaden mellan produktionskostnader och konsumentpriser.
- E. Världens livsmedelslager har minskat till kritiskt låga nivåer, från ett lager som kunde trygga livsmedelsförsörjningen under ett år efter andra världskriget till ett lager som hade räckt endast 57 dagar under 2007 och 40 dagar under 2008.
- F. Uttömnda lager, till och med i EU, inverkar negativt på programmet för akut livsmedelsbistånd, som för närvarande har en mindre mängd livsmedel att dela ut. Detta problem och den globala livsmedelspriskrisen har den direkta och allvarliga konsekvensen att antalet hungrande i världen enligt FAO har stigit till en miljard 2009, vilket betyder att var sjätte person är undernärd och lider av kronisk hunger.
- G. Över 40 miljoner människor dör av hunger och fattigdom varje år, och var sjätte sekund dör ett barn till följd av hunger. Denna utveckling har underblåst upplopp och oroligheter runtom i världen och har lett till ökad instabilitet i länder och regioner i hela världen. Vid 1996 års världstoppmöte om tryggad livsmedelsförsörjning åtog sig företrädare från 185 länder att halvera antalet personer som lider av hunger till 2015. Familjejordbrukare, boskapskötare och arbetare på landsbygden utgör mer än hälften av världens befolkning och är de som främst drabbas av hungersnöd.
- H. Klimatförändringarna påverkar allvarligt jordbruket, bland annat har lokal jordbruksverksamhet i de fattigaste länderna drabbats av minskade skördar till följd av vattenbrist.
- I. Jordbruket ger sysselsättning och uppehälle till mer än 70 procent av arbetskraften i utvecklingsländerna och till mer än 80 procent i många afrikanska länder. Landsbygdsutvecklingspolitiken är följaktligen av central betydelse för att bekämpa fattigdom och svält på ett effektivt sätt. Världsbanken uppskattar att tillväxt inom jordbrukssektorn är dubbelt så effektiv som tillväxt inom andra sektorer när det gäller att minska fattigdomen.

- J. EU tillhandahåller mer än 50 procent av världens utvecklingsbistånd, inberäknat medlemsstaternas bidrag. Detta bekräftas av de nuvarande bidragen från olika gemenskapsinstrument (kring 1,8 miljarder euro: 1 miljard via den nya snabbinsatsmekanismen för att hantera de kraftigt stigande livsmedelspriserna i utvecklingsländerna och resten via de befintliga instrumenten för utvecklingsbistånd och humanitärt bistånd).
- K. Andelen avskogad mark och jordbruksresurser som används för att producera djurfoder, kött och biomassa till agrobränslen har ökat, vilket avsevärt bidragit till världsomspännande spekulering i jordbruksvaror.
1. Europaparlamentet framhåller att fler än en miljard människor idag lider av hunger och fattigdom och att detta på ett oacceptabelt sätt ödelägger tillvaron för en sjättedel av världens befolkning. Parlamentet konstaterar att den långvariga underinvesteringen i livsmedelsförsörjning, jordbruk och landsbygdsutveckling har fått konsekvenser som nyligen har förvärrats ytterligare av bland annat livsmedelskriser samt den finansiella och ekonomiska krisen, och att de övergripande insatser som har gjorts hittills inte har lett fram till uppfyllandet av millennieutvecklingsmålen. Det behövs kollektiva åtgärder för att vända trenden och för att gradvis kunna förverkliga alla människors rätt till mat i samband med nationell livsmedelstrygghet.
  2. Europaparlamentet framhåller att alla människor ska ha tillgång till tillräcklig, säker och näringsrik mat. Parlamentet efterlyser en värld utan hungersnöd och påpekar att man för att bekämpa hungersnöden måste införa genomgripande strategier som omfattar system för hållbara jordbruksmetoder och en hållbar livsmedelsproduktion så att utvecklingsländernas möjligheter att föda sin befolkning förbättras, och uppmanar länderna att genomföra de frivilliga riktlinjerna för att gradvis förverkliga alla människors rätt till mat i samband med den nationella livsmedelsförsörjningen. Parlamentet stöder också den praktiska tillämpningen av riktlinjerna utifrån principerna om deltagande, insyn och redovisningsskyldighet. Parlamentet välkomnar de åtaganden som i princip gjordes vid toppmötet i Rom, men är besviken över att specifika ekonomiska bidrag inte utlovades och att så få företrädare på hög nivå för G8-gruppen deltog i mötet. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna att intensifiera sina åtaganden i fråga om att uppnå millenniemål 1 (att halvera världens hunger till år 2015) och anta ett globalt mål om att utrota hungersnöd och undernäring före 2025 eller, om detta inte är möjligt, så fort som möjligt.
  3. Europaparlamentet betonar den gemensamma jordbrukspolitikens betydelse som ett medel att trygga livsmedelsproduktionen i EU. Parlamentet anser att den gemensamma jordbrukspolitik sedan den infördes 1962 har tryggt EU-medborgarnas livsmedelsförsörjning samtidigt som den bidragit till skydd och förbättring av landsbygds miljön och till EU:s livsmedelsproduktionsstandarder, som är de högsta i världen, och understryker att gemenskapsjordbruket även i framtiden måste ta på sig denna roll.

4. Europaparlamentet framhåller att priserna på jordbruksråvaror har fluktuerat kraftigt sedan 2007. Från mitten av 2007 till mitten av 2008 steg priserna kraftigt, varpå även konsumentpriserna steg kraftigt. Strax efter denna kraftiga råvaruprisökning sjönk råvarupriserna tvärt till ohållbara nivåer. Parlamentet uttrycker sin fortsatta oro för att livsmedelspriserna igen kan skjuta i höjden efter att den globala ekonomin återhämtat sig, eftersom flera av de strukturella problemen, bland annat bristen på investeringar och stor efterfrågan i vissa regioner, kvarstår.
5. Europaparlamentet noterar med oro de ökade kostnaderna för jordbruksinsatsvaror (höjda priser för gödselmedel, frön m.m.), som har lett till en kostnadsökning som inte har kompensrats på samma sätt för alla jordbrukare (särskilt inom uppfödningsektorn) och som allvarligt undergrävt alla möjligheter till ökade jordbruksinkomster till följd av högre råvaru- och livsmedelspriser, vilket för sin del minskar motivationen att i större utsträckning använda sig av hållbara jordbruksmetoder. Parlamentet oroar sig även över att de dramatiska prishöjningarna för insatsvaror kan komma att leda till underutnyttjande och eventuellt minskad produktion, vilket skulle förvärra livsmedelskrisen i Europa och i världen.
6. De senaste årens prisinstabilitet – både då prisnivåerna varit höga och då de varit låga – har gjort det särskilt svårt att trygga livsmedelsförsörjningen, och Europaparlamentet framhåller att om jordbrukarna inte får ut rimliga priser för sina produkter kommer de helt enkelt att lägga ner sin verksamhet. Parlamentet framhåller än en gång att EU:s jordbruk globalt sett står för mellan 17 procent och 30 procent av produktionen av vete, mjölk och nötkött och understryker att bevarandet av lönsamma jordbruksföretag i EU kommer att vara av yttersta vikt för livsmedelsförsörjningen i EU och i världen under de närmaste åren.
7. Europaparlamentet pekar på de långsiktiga strukturella orsakerna bakom den senaste tidens prishöjningar på jordbruksråvaror, bland annat den konstant ökande globala efterfrågan och de stadigt minskande investeringarna i produktivt jordbruk. Bland dessa faktorer har de stigande energipriserna, i synnerhet oljepriserna, haft avgörande inverkan på världens jordbruksproduktion (på grund av ökade produktions- och distributionskostnader) och på förekomsten av livsmedelskriser i fattiga länder (på grund av högre transportkostnader i dessa länder).
8. Europaparlamentet konstaterar att försörjningen av en global befolkning som beräknas uppgå till över 9 miljarder år 2050 kommer att kräva att jordbruksproduktionen stiger med 70 procent fram till dess. Parlamentet påpekar att över 860 miljoner människor i världen lider av kronisk hunger, och konstaterar att Världsbanken förutspår att de ökade livsmedelspriserna och de rådande energi- och livsmedelskriserna kommer att driva ytterligare 130–155 miljoner människor in i en djupare fattigdom jämfört med situationen 2008.
9. Europaparlamentet anser att den gemensamma jordbrukspolitiken bör förbli en hörnsten för EU:s politik för en tryggad livsmedelsförsörjning och att den ytterligare bör anpassas så att den kan hantera problemen vad gäller att trygga livsmedelsförsörjningen på europeisk och internationell nivå. Parlamentet avråder från avveckling av marknadsstödåtgärder och ökade nedskärningar i stödutbetalningarna mot bakgrund av de kraftiga variationerna i råvarupriserna och därmed i jordbruksinkomsterna.

10. Europaparlamentet framhåller vikten av internationellt samarbete och solidaritet och av att avstå från unilaterala åtgärder som strider mot internationell rätt och FN-stadgan och som äventyrar livsmedelsförsörjningen. Parlamentet begär att det ingås välavvägda handelsavtal, eftersom de utgör en viktig åtgärd för att bemöta brister i den globala livsmedelsförsörjningen.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i de stundande förhandlingarna i Köpenhamn inkludera rättvisa finansiella mekanismer och begrepp för bördefördelning när det gäller klimatanpassningen, och att ägna särskild uppmärksamhet åt stödet för klimatvänliga jordbruksmetoder som ett enhetligt verktyg i kampen mot hungersnöd. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas även att vidta gemensamma åtgärder för att stoppa ytterligare försämringar av markens bördighet och en fortsatt minskning av den biologiska mångfalden, som är viktiga beståndsdelar i livsmedelsproduktionssystemet. Dessutom måste den totala effektiviteten ökas och slöseriet i de globala livsmedelskedjorna minskas.
12. Europaparlamentet håller med FAO om att de länder som är nettoimportörer av livsmedel drabbas hårdast av prishöjningarna, och att många av dessa länder hör till världens minst utvecklade. Parlamentet konstaterar än en gång att fattigdom och beroende av livsmedelsimport är de centrala orsakerna till osäker livsmedelsförsörjning. Parlamentet är medvetet om att endast en liten procentandel av den globala livsmedelsproduktionen, som i allt större utsträckning kommer från ett litet antal exportländer, verkligen saluförs på de internationella marknaderna.
13. Europaparlamentet oroas över den aktuella internationella finanskrisen som kan leda till att finansieringen till jordbrukarna minskar. Parlamentet uppmanar kommissionen att analysera hur finanskrisen kan påverka jordbrukssektorn och att ta upp förslag som kan garantera stabilitet inom sektorn, även när det gäller tillgång till lån och kreditgarantier. Parlamentet påpekar att livsmedelskrisen hänger nära samman med den finansiella krisen där likviditetsinjektioner från centralbankerna för att förhindra konkurser kan ha ökat de spekulativa placeringarna i råvaror. Parlamentet uppmanar Internationella valutafonden och forumet för finansiell stabilitet att utvärdera denna ”sidoeffekt” och att beakta den då de föreslår allmänna motåtgärder.
14. Europaparlamentet anser att den gemensamma jordbrukspolitiken nu och även efter 2013 är en hörnsten i EU:s politik för en tryggad livsmedelsförsörjning och att den bör spela en betydande roll inom utvecklingspolitiken, särskilt vad gäller den yttre politiken för livsmedelsförsörjning. Parlamentet anser att fungerande ekosystem, bördig odlingsmark, stabila vattenresurser och ett mångsidigt jordbruk är en förutsättning för en tryggad livsmedelsförsörjning på lång sikt. Förutom att trygga EU:s livsmedelsproduktion kan den gemensamma jordbrukspolitiken enligt parlamentets mening även medverka till att ta itu med det ökade globala behovet av livsmedel, utan att snedvrیدا marknaden. Parlamentet efterlyser åtgärder för att stabilisera lokala och regionala jordbrukssystem som bygger på hållbara jordbruksmetoder och som tillhandahåller strategiska livsmedelsreserver.

15. Europaparlamentet anser att snabbinsatsmekanismen för att hantera de kraftigt stigande livsmedelspriserna i utvecklingsländerna behövs som ett första steg för att tillfredsställa de omedelbara behoven hos dem som drabbas värst av livsmedelskrisen. Parlamentet anser att kommissionen bör granska hur dessa medel används, för att garantera att de används på ett hållbart sätt där de behövs mest, och att den regelbundet bör översända rapporter till parlamentet.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra sina nuvarande program avsedda att trygga livsmedelsförsörjningen i Europa och i hela världen, och efterlyser ökade medel till det tematiska programmet för tryggad livsmedelsförsörjning (2007–2010), för vilket det för närvarande anslagits en budget på 925 miljoner euro för hela programplaneringsperioden. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att göra en fullständig konsekvensbedömning av EU:s strategier och program inom jordbrukspolitiken samt inom utvecklings- och handelspolitiken, i syfte att garantera en enhetlig och hållbar strategi i fråga om tryggad global livsmedelsförsörjning.
17. Europaparlamentet konstaterar på nytt att tryggad livsmedelsförsörjning är ett nationellt ansvar och att alla planer för att åtgärda en bristfällig livsmedelsförsörjning måste utarbetas, samordnas, förvaltas och ledas på nationell nivå, och bygga på samråd med alla viktiga aktörer. Tryggad livsmedelsförsörjning bör ha hög prioritet och dess betydelse bör återspeglas i de nationella programmen och budgetarna. Parlamentet understryker att goda styrelseformer bör ingå som en betydelsefull faktor i detta arbete och att korruption på nationell nivå måste åtgärdas. Parlamentet anser att kampen mot hungersnöden måste baseras på livsmedelssuveränitet, dvs. ett lands eller en regions rätt att demokratiskt utforma sin egen politik och fastställa sina egna prioriteringar och strategier.
18. Europaparlamentet anser att den aktuella forskningen i fråga om hållbara produktionssystem inom jordbruket är av avgörande betydelse och framhäver den roll som offentligt finansierade forskningsprogram, den europeiska teknikplattformen för ekologisk jordbruksforskning och det sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling spelar samt efterlyser, om nödvändigt, program för tekniköverföring till utvecklingsländerna. Parlamentet uppmanar regeringarna i FAO:s medlemsstater att följa de rekommendationer som fastställts i den internationella utvärderingen av den roll som vetenskap i jordbruket och teknik för utveckling spelar, om att ändra vetenskapsorienterade ned-orienterade tekniköverföringskoncept och ersätta dessa med upp-orienterade, inkluderande jordbruksorienterade innovationskoncept.
19. Europaparlamentet anser att ett allvarligt hinder för ökad jordbruksproduktion i utvecklingsländerna är småbrukarnas bristfälliga tillgång till lån och mikrokrediter för investeringar i frön, gödselmedel och bevattningsanläggningar. Parlamentet betonar dessutom frågan om lånegarantier som i de flesta fall helt saknas. Parlamentet uppmanar Europeiska investeringsbanken att undersöka vilka möjligheter som finns för att ta fram program för att bistå lokala livsmedelsproducenter i utvecklingsländerna med lånegarantier för att främja tillgången till lån och mikrokrediter.

20. Europaparlamentet har företagit sig att inrätta en högnivåarbetsgrupp för EU:s insatser för att trygga den globala livsmedelsförsörjningen, i syfte att utarbeta gemensamma strategier i fråga om de enligt kommissionen största utmaningarna för ett hållbart jordbruk och fiske samt för en hållbar landsbygdsutveckling.
21. Europaparlamentet konstaterar att den globala livsmedelskrisen är ett av de största hoten mot fred och säkerhet i världen. Därför välkomnar parlamentet kommissionens senaste ansträngningar för att undersöka hur man kan gripa sig an frågan om livsmedelstryggheten i världen, och uppmanar medlemsstaterna att stödja sådana initiativ på nationell och lokal nivå.
22. Europaparlamentet understryker att utländska investerares uppköp av jordbruksmark, särskilt i Afrika, inte får inverka negativt på den lokala livsmedelsförsörjningen eller medföra en ohållbar markförvaltning. Parlamentet framhåller att det också kan ha positiva konsekvenser att jordarealerna utnyttjas produktivt. Parlamentet uppmanar FAO och medlemsstaterna att verka för gemensamma bestämmelser och lagstiftningsförslag som erkänner invånares rätt att kontrollera jordbruksmark och andra naturresurser som är nödvändiga för deras livsmedelsförsörjning.
23. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.